

IN DE SERIE:
VOCAAL

nr: 65
Zaterdag
Matinee
grenzeloos nieuwsgierig

11 OKTOBER 2025 | 14.15-16.20 UUR

Het onsterfelijke **Requiem** van **Duruflé**

Radio Filharmonisch Orkest

Stephan Zilias dirigent

Groot Omroepkoor | dirigent **Benjamin Goodson**

Nationaal Jongenskoor | dirigent **Irene Verburg**

Syl Becht solo Nationaal Jongenskoor

Josef Špaček viool

Samuel Hasselhorn bariton

Jasmin White mezzosopraan

Leo van Doeselaar orgel

Thomas Tallis c1505-1585

Why fum'th in sight 1567

voor (jongens)koor a cappella
(attacca:)

Ralph Vaughan Williams 1872-1958

Fantasia on a theme by Thomas Tallis 1910/1919
voor twee strijkorkesten

Ottorino Respighi 1879-1936

Concerto gregoriano 1921

voor viool en orkest

Andante tranquillo – Allegro molto moderato –
Tempo I – Cadenza (attacca:)

Andante espressivo e sostenuto

Finale (Alleluja). Allegro energico

pauze

Maurice Duruflé 1902-1986

Requiem opus 9 1947

voor bariton, mezzosopraan, koor, orgel en klein
orkest - versie met kinderkoor

Introït · Kyrie · Domine Jesu Christe · Sanctus ·
Pie Jesu · Agnus Dei · Lux aeterna · Libera me ·
In paradisum

69

In de Spiegel:
toelichting
Camiel Jansen
Spiegelzaal
13.40-14.05 u

Herontdekkingen

Oude muziek was ooit echt oude muziek. Uitvoerende en componist waren vaak één en dezelfde, en de dood betekende ook meestal het einde. Sinds de negentiende eeuw verbreedden componisten, dirigenten en musicologen het blikveld: opeens kon je ook kennis maken met muziek van 'vroeger'. Naast majeur en mineur waren er nog veel meer toonsoorten die het karakter van de muziek bepaalden, manieren om de tonen over een octaaf te verdelen. En die sijpelden soms ook door in de nieuw geschreven muziek. Samenklanken en melodietypes uit de volksmuziek, of uit de oude kerkmuziek, zoals in het programma van vandaag.

Herontdekkingen

Toen Felix Mendelssohn in 1829 – hij was 20 – de *Matthäus* van Bach na zo'n driekwarteeuw voor het eerst weer ten gehore bracht, knipte hij er wat delen uit, dirigeerde hij vanachter de piano in plaats van een klavecimbel en had een koor van ruim 150 zangers tot zijn beschikking.

Hoewel ook Willem Mengelberg bij het Concertgebouworkest nog in 1939 een hele batterij strijkers en koorzangers inzette toen hij (een overigens mooi-melodieuze maar uiterst trage) *Matthäus* dirigeerde, had toen toch al het idee postgevat dat de oude muziek 'vroeger' toch anders geklonken moest hebben. Zo dirigeerde Mengelbergs jonge collega Anthon van der Horst vanaf 1931 in de Grote Kerk van Naarden 'zijn' Nederlandsche Bachvereniging vanuit een fotografische kopie van Bachs eigen handschrift, in de hoop Bachs 'oorspronkelijke bedoelingen' beter te benaderen.

Vanaf de tweede helft van de negentiende eeuw herontdekte men in Europa de oude muziek, al ging het dus in stapjes en had het nog weinig doen met de 'historische uitvoeringspraktijk' van nu. De Fransen doken in Rameau en Lully, de Duitsers in Schütz en Bach, de Italianen in Vivaldi, in Nederland kwam Sweelinck weer in beeld – en wie waren toch Cornelis Schuyt en Johannes Wanning, wier namen prijken op de muren van de Grote Zaal?

De Britten hervonden hun William Byrd, Thomas Tallis en John Dowland, al hadden sommige kathedrale koorscholen de muziek uit de Engelse renaissance en vroeg-barok al die eeuwen wél op hun repertoire gehouden. Maar bijvoorbeeld de klaviermuziek

sleet haar bestaan ook daar op de planken 'geschiedenis'. Totdat liefhebbende kenners in 1899 het zeventiende-eeuwse *Fitzwilliam Virginal Book* opnieuw publiceerden, met muziek van Byrd en Bull tot Tallis en Tomkins (en Sweelinck, trouwens).

Thomas Tallis

Tallis, waarschijnlijk rond 1505 geboren, was zanger, organist en componist. Hij werkte in Canterbury Cathedral, maar ook voor de koninklijke machthebbers. Een overlever was hij. Noodgedwongen, want toen hij rond z'n tachtigste levensjaar zijn laatste puf uitblies kon hij terugkijken op een dienstverband onder Henry VIII, Edward VI, Mary Tudor en Elizabeth I. Hij had steeds moeten meebewegen met de regels die kerk en vaderland voorschreven. Was het katholiek of protestants? Wilde men Engelstalige muziek, terug naar het katholieke Latijn tijdens Queen Mary (1553-1558) of toch weer streng protestants, zoals onder de in 1559 aangetreden Elisabeth I?

Why fum'th in sight is de derde van negen psalmzettingen die in 1567 werden gepubliceerd in opdracht van de eerste anglicaanse aartsbisschop van Canterbury, Matthew Parker. Parker had alle 150 psalmen in het Engels vertaald. Tallis koos voor een bijna strijdlustig klinkende interpretatie van zijn tekst, en de bisschop toonde zich tevreden.

Een kleine drieënhalve eeuw later schreef Ralph Vaughan Williams zijn *Fantasia on a theme by Thomas Tallis*. De basis: *Why fum'th in sight*. De première van dit fameuze orkestwerk dirigeerde de componist zelf in 1910 in Gloucester Cathedral. Hij kende deze Tallis goed door redactiewerk voor een heruitgave, een paar jaar eerder.

Vaughan Williams – 'art, like charity, should begin at home'

Britse muziek had te weinig aanzien, meende Vaughan Williams. In een bekend geworden artikel *Who wants the British composer?* schreef hij in 1912: 'The English amateur believes with Rossini that there are only two kinds of music – good and bad – and if he can afford it, he prefers to import, together with the best brands of cigars and champagne, the best brands of music also.'

De Britten componeerden te 'academisch', vond Vaughan Williams. En vooral pseudo-Wagner of neo-Brahms. Maar, zo schreef hij: zonder link met de alledaagse realiteit, zonder de songs van de music-hall en de geestelijke liederen van het Leger de Heils, zonder de koormuziek in St. Paul's en de Welshe gezangen in het voetbalstadion, geen eigen muziek. 'Art, like charity, should begin at home. If it is to be of any value it must grow out of the very life of [the composer] himself, the community in which he lives, the nation to which he belongs.'

Natuurlijk moest je blijven proeven van de nieuwste muzikale ideeën, ook in buitenlandse keukens. Na zijn opleiding volgde hij niet voor niets nog compositielessen bij Bruch in Berlijn (1897) en Ravel in Parijs (1908), en als dirigent was hij een fervent voorvechter van Bachs *Matthäus*. Toch zocht Vaughan Williams ook doelbewust de Britse muzikale folklore op, en de kerkmuziek.

Voor de *Fantasia on a theme by Thomas Tallis* koos hij een originele opzet, met een klein en een groot strijkorkest, met een 'solistisch' strijkkwartet daarbinnen. Met de renaissance heeft de muziek weinig van doen, afgezien van de 'modale' toonsoorten (de voorlopers van majeur en mineur). Atmosferisch is zij zeker, al is die sfeer afhankelijk van het gekozen tempo. Volgens de metronoomcijfers van de componist is de *Fantasia* in elf, twaalf minuten voorbij, maar uitvoeringen die zestien tot zelfs achttien minuten aantikken (Leonard Bernstein in 1976) zijn geen uitzondering.

Respighi – Concerto gregoriano

De Italiaan Ottorino Respighi maakte geen naam met zijn opera's, die hij wel degelijk schreef, maar met instrumentale muziek: de door zijn collega's doorgaans stiefmoederlijk behandelde genres soloconcert en symfonisch gedicht, zelfs symfonie en strijkkwartet. Zijn fenomenale beheersing van de orkestklank deed hij op in St. Petersburg, waar hij altviool speelde in het Russisch Keizerlijk Orkest en compositieles volgde bij Nikolaj Rimski-Korsakov; van hem moet hij het orkestreren hebben afgekeken. Zo perfect laveren tussen doorschijnende kleuren en orkestrale grandiosomanie als in zijn *Fonteynen van Rome* (1916), *Pijnbomen van Rome* (1924) en *Romeinse festiviteiten* (1928) is weinigen gegeven. Dat Mussolini en

kompanen zich wel konden vinden in deze soundtracks bij de Romeinse historie is niet de vergissing van de componist.

Respighi's belangstelling voor alles wat geen opera was stamt ten dele van zijn docenten Luigi Torchi en Giuseppe Martucci, die de Duitse muziek over de Alpen haalden. Martucci dirigeerde in 1888 de Italiaanse première van Wagners *Tristan und Isolde*, maar componeerde ook pianoconcerten, symfonieën en arrangeerde barokwerk van Corelli, Gluck, Rameau en Benedetto Marcello. Torchi, vooral historicus, publiceerde juichend over Wagner en Strauss' *Salome*, en tegelijkertijd over de Italiaanse instrumentale muziek uit de zestiende, zeventiende en achttiende eeuw. In 1904 ging ook Respighi bij Max Bruch in de leer. Daar, in Berlijn, hoorde hij de Duitse laatromantici, én zag Arthur Nikisch een versie van Claudio Monteverdi's 300 jaar oude *Lamento di Arianna* dirigeren.

Samen met een aantal bijna-leef tijdgenoten, onder wie Gian Francesco Malipiero (Debussy- en Stravinsky-liefhebber én vanaf de jaren twintig brenger van de eerste complete Monteverdi-editie), Ildebrando Pizzetti (een traditionele operaman, die toch ook orkestwerk en kamermuziek schreef) en Alfredo Casella (modernist), vormde Respighi de 'generazione dell'ottanta', de 'tachtigers' – enigszins gelijkgestemden, maar geen groep. Ook Respighi arrangeerde werk van Frescobaldi tot Vivaldi en liet zich inspireren door de muziek van de Kerk van Rome, het gregoriaans. Vooral de oude modale (kerk)toonsoorten interesseerden hem, en wellicht de ritmische souplesse ervan.

Van Respighi's soloconcerten overleefde alleen het *Concerto gregoriano* de maalstroom van de geschiedenis, zij het ternauwernood. Het vioolconcert ontstond in de zomermaanden van 1921 en beleefde begin 1922 zijn première. Het ingetogen karakter, de zachte, omfloerste kleuren van de modale melodieën en samensklanken – ze konden het premièrepubliek niet echt bekoren. Verbaazingwekkend is dat niet. Hier is geen sprake van een 'traditioneel' gevecht tussen een gladiator (solist) en de wilde dieren: Respighi zag de violist als een cantor of een geestelijke, en het orkest als diens congregatie. De archaïsch/middeleeuws aandoende melodieën vinden hun weg in een hoogromantische, maar bijna drama-loze bedding.

Duruflé - Requiem

Wie in de zomermaanden een Franse kathedraal inloopt, hoort soms werk dat Maurice Duruflé (Louviers 1902 - Parijs 1986) schreef voor zijn eigen instrument, het orgel. Maar hij was zo'n perfectionist, dat hij weinig publiceerde. Zijn *Requiem* (Mis voor de doden) werd evenwel wereldberoemd en staat hoog in de YouTube-charts.

Duruflé was een leerling van Paul Dukas (die van de door Walt Disney ingelijfde *Tovenaarsleerling* en de weergaloze opera *Ariane et Barbe-bleue*). Hij ontving de hoogste conservatoriumprijzen voor orgel, harmonie, contrapunt, begeleiding én compositie en werd organist in de Parijse St. Etienne-du-Mont, vlakbij het Panthéon. In 1939 speelde hij de première van het *Orgelconcert* van Francis Poulenc. Landen zonder lange orgeltraditie – zoals de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten – liet hij kennismaken met het Franse spel. In Parijs was hij docent harmonieleer, en vermaarde organisten als Jean Guillou en Marie-Claire Alain waren zijn leerlingen.

In 1941 kreeg Duruflé een compositieopdracht van het Duitsgezinde Vichy-bewind, maar toen dat in 1944 ineenschrompelde was hij nog lang niet klaar. Wat oorspronkelijk een instrumentaal werk had moeten worden, werd in 1947 een *Requiem* voor bariton, mezzosopraan, orgel en orkest. Een dodenmis, direct geïnspireerd door het gregoriaans. De sfeer is ingetogen, het tempo blijft rustig en ontspannen, dit *Requiem* is in alles het tegendeel van de theatrale requiems van Verdi of Berlioz. Duruflé volgde min of meer het idee van Gabriel Fauré uit 1890: beiden laten het *Dies irae* ('dag des toorns') weg en nemen wel het *Pie Jesu* en *In paradisum* mee, daarmee de nadruk verleggend van het verlies naar de berusting omdat de ziel zijn rust in het paradijs zal vinden.

Met ontelbare maatwisselingen en inzetten op onbeklemtoonde delen van de maat bereikt Duruflé een ongekennde ritmische souplesse die herinnert aan de toen recente bevindingen over de ritmiek van het gregoriaans van de Benedictijner monniken van Solesmes, die een ware 'herontdekking' van die eeuwenoude muziek betekenden. De ogenschijnlijk vrije ritmiek houdt de voordracht van de tekst levendig, zoals de componist schreef: 'Zij heeft niet meer de zwaarte, de monotonie van steeds hetzelfde

accent op het eerste maatdeel, altijd met hetzelfde gewicht, dezelfde regelmaat. De geweldige gregoriaanse lijnen en de Latijnse tekst krijgen een subtiliteit en lichtheid van expressie, de terughoudendheid en esoterische zachtheid die ze bevrijden van de dictatuur van de maatstreep.'

Vandaag klinkt een zelden gehoorde versie waarover Duruflé en de schoonouders van organist Leo van Doeselaar (Wieke en Ineke Jordans) in 1961 correspondeerden. Dirigent Wieke Jordans stelde voor kinderstemmen in te zetten. De componist reageerde enthousiast en stelde enkele passages voor waar een klein kinderkoor de sopraanpartijen konden overnemen.

os

Maurice Duruflé

Teksten

Thomas Tallis

Solo

Why fumeth in sight: the Gentiles spite,
In fury raging stout?
Why taketh in hand: the people fond,
Vain things to bring about?

The kings arise: the lords devise,
in counsels met thereto:
Against the Lord: with false accord,
against his Christ they go.

Jongenskoor

Let us they say: break down their ray,
of all their bonds and cords:
We will renounce: that they pronounce,
their lures as stately lords.
But God of might: in heaven so bright,
Shall laugh them all to scorn:
The Lord on high: shall them defy,
they shall be once forlorn.

Why fumeth in sight: the Gentiles spite...

Maurice Duruflé

Introït: Requiem aeternam

Requiem aeternam dona eis, Domine.
Et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
Et tibi reddetur votum in Jerusalem
Exaudi orationem meam
Ad te omnis caro veniet.

Geef hun eeuwige rust Heer
en laat het eeuwige licht hen beschijnen.
U, God, komt de lof toe in Sion
en U zult aanbeden worden in Jeruzalem.
Verhoor mijn gebed;
ieder mens zal tot U komen.

Kyrie

Kyrie eleison,
Christe eleison,
Kyrie eleison.

Heer, ontferm U,
Christus, ontferm U,
Heer ontferm U.

Domine Jesu Christe

Domine Jesu Christe, Rex gloriae,

libera animas omnium fidelium defunctorum de poenis inferni,
et de profundo lacu,
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum.

O Heer, Jezus Christus, Koning der heerlijkheid
bevrijd de zielen van de gestorvenen van de straf der hel
en van de diepe poel,
van de muil van de leeuw
opdat de hel hen niet verslindt
en ze niet in de duisternis vallen.

Sed signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem santam,

quam olim Abrahae promisisti,
et semini ejus.

Hostias et preces tibi Domine
laudis offerimus, tu suscipe pro animabus illis,
Quarum hodie memoriam facimus;
fac eas, Domine, de morte transire ad vitam.

Quam olim Abrahae promisisti,
et semini ejus.

Sanctus

Sanctus, sanctus sanctus
Dominus, Deus sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.

Hosanna in excelsis.

Benedictus, qui venit
in nomine Domini.
Hosanna in excelsis!

Pie Jesu

Pie Jesu Domine,
dona eis requiem sempiternam.

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.

Maar laat de heilige Michael als vaandeldrager hen begeleiden naar het eeuwige licht,
zoals U eens hebt beloofd aan Abraham en zijn nakomelingen.

Lof en offer brengen wij U Heer,
aanvaard ze voor die zielen

die wij vandaag gedenken.
Laat hen, Heer, van de dood naar het leven overgaan,

zoals U eens hebt beloofd aan Abraham en zijn nakomelingen.

Heilig, heilig, heilig is de Heer,
God der heerscharen.
Vol zijn de hemelen en aarde van Uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.

Gezegend hij die komt
in de naam van de Heer.
Hosanna in den hoge.

Goede Heer Jezus,
geef hun rust, eeuwige rust.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt
geef hun rust, eeuwige rust.

Lux æterna

Lux æterna luceat eis, Domine,

cum sanctis tuis in æternum,
quia pius es.

Requiem æternam dona eis, Domine;
et lux perpetua luceat eis.

Libera me

Libera me, Domine, de morte æterna
in die illa tremenda
quando coeli movendi sunt et terra,
dum veneris judicare saeculum per
ignem.

Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit atque venture ira:
quando coeli movendi sunt et terra.

Dies illa, dies irae,
calamitatis et miseriae.
Dies magna et amara valde.

Dum veneris judicare saeculum per
ignem.
Requiem æternam dona eis, Domine.
Et lux perpetua luceat eis.

In Paradisum

In paradisum deducant te angeli;

in tuo adventu suscipiant te martyres

et perducant te in civitatem sanctam
Jerusalem.

Chorus angelorum te suscipiat
et cum Lazaro, quondam paupere,
æternam habeas requiem.

Laat het eeuwige licht hen beschijnen,
Heer.
Met uw heiligen in eeuwigheid,
Omdat U goed bent.
Geef hun eeuwige rust, Heer,
en laat het eeuwige licht hen beschijnen

Verlos mij, Heer, van de eeuwige dood
op die angstwekkende dag,
Als de hemel en de aarde zullen beven,
als U weerkomt om de wereld met vuur
te oordelen.
Het doet mij sidderen en ik ben bang
voor de komst van Uw oordeel en Uw
toorn.
Die dag, dag van gramschap,

Onheil en ellende,
die dag, grote en zeer bittere dag.

Als U weerkomt om de wereld met vuur
te oordelen.
Geef hun eeuwige rust Heer
en laat het eeuwige licht hen beschijnen.

Mogen de engelen u leiden naar het
Paradijs
en de martelaren u bij aankomst
ontvangen
en u begeleiden naar de heilige stad
Jeruzalem.
Moge het koor der engelen u opnemen
en moge u eens, met de arme Lazarus,
de eeuwige rust genieten.

Uitvoerenden

Stephan Zilias | dirigent

- Generalmusikdirektor Staatsoper Hannover, waar hij o.a. *Mefistofele*, *Rusalka*, *La Juive*, *Carmen*, *Otello*, *Lear*, *Parsifal*, *Salome*, *Der Rosenkavalier* en *A midsummer night's dream* dirigeerde
- daarvoor: Kapellmeister en assistent van Donald Runnicles bij Deutsche Oper Berlin – leidde daar recentelijk *Fidelio* en *Antikrist* van Langgaard
- verder: optredens bij Opera Vlaanderen (*Der Freischütz*), met NDR Radiophilharmonie Hannover en bij Theater an der Wien (Knussens *Where the wild things are*) en Savonlinna Opera Festival (*Lohengrin*)

Josef Špaček | viool

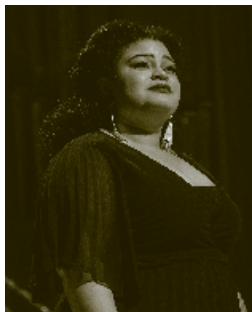
- Tsjech, tot 2020 concertmeester Tsjechisch Filharmonisch
- optredens met Chicago Symphony (Jakub Hrůša), London Philharmonic (Edward Gardner) en Tsjechisch Filharmonisch (Thomas Adès)
- was 2023-2024 artist in residence bij Residentie Orkest
- kamermuziek: met o.a. Gil Shaham, Kian Soltani en Clemens Hagen, heeft kamermuziekfestival in Praag
- studeerde bij o.a. Itzhak Perlman (Juilliard) en Ida Kavafian en Jaime Laredo (Curtis Institute)
- viool: de 'LeBrun; Bouthillard' Guarneri del Gesù (ca 1732), genereus in bruikleen gegeven door anonieme sponsor

Samuel Hasselhorn | bariton

- winnaar Koningin Elisabethconcours 2018
- dit seizoen geësceneerde versie Brahms' *Ein deutsches Requiem* (Opéra Rouen), wereldpremière Matthias Pintschers *Das kalte Herz* (Staatsoper Berlin), debuteert Liceu Barcelona (Conte in *Le nozze di Figaro*)
- treedt veel op als concertzanger
- werkt samen met pianisten als Helmut Deutsch, Malcolm Martineau en Ammiel Bushakevitz
- Diapason d'Or 'beste Lied-opname' voor Die schöne Müllerin met Bushakevitz

Jasmin White | mezzosopraan

- Amerikaanse, Cherokee Nation of Oklahoma, afkomstig uit Grand Ronde, Oregon
- dit seizoen: Juno in Händel *Semele* (De Nationale Opera), Erda in *Das Rheingold* (Osterfestspiele Salzburg & Berliner Philharmoniker)
- vorig seizoen nog lid van Opernstudio Volksoper Wien
- zong Mahlers *Tweede symfonie* met Esa Pekka Salonen (Salzburg) en Beethovens *Negende* (BBC Proms met Deens Radio Symfonieorkest)
- eerder bij De Nationale Opera: The Historian in wereldpremière *The Shell Trial*
- 2023 eerste plaats Koningin Sonja-concours Noorwegen en tweede plaats & publieksprijs Koningin Elisabeth-concours

Leo van Doeselaar | orgel

- studeerde bij Albert de Klerk en André Isoir (orgel) en Jan Wijn, Malcolm Bilson en Jos van Immerseel (piano)
- vormde ruim 40 jaar pianoduo met Wyneke Jordans
- titulair organist Het Concertgebouw en naast Erwin Wiersinga van het Schnitger-orgel in de Groningse Martinikerk
- speelde wereldpremières van Tristan Keuris, Sofia Gubaidulina en Wolfgang Rihm
- 2007 Jan Pieterszoon Sweelinckprijs vanwege verdiensten voor de orgelcultuur
- **EERDER IN DE MATINEE** o.a. Janáček *Glagolitische mis* (2011), Diepenbrock *Missa in die festo* (2012), Duruflé *Requiem* (2013), Escaich *Evocation III*, Manneke Aube & Kodály *Missa brevis* (2016), Glanert *Requiem für Jheronimus Bosch* (2016), Saint-Saëns *Orgelsymfonie* (2018), *Welmers Memories III* (2018)

Nationaal Jongenskoor | dirigent **Irene Verburg**

- jongens van 9 tot 15 jaar, onderdeel van Stichting Vocaal Talent Nederland, die jong vocaal talent in Nederland opspoort en ondersteunt
- artistieke leiding: László Nemes & Irene Verburg
- repertoire: van Bach tot Unsuk Chin
- ook opleiding van jongenssolisten, die optraden in *Aus Licht* (Stockhausen), *Fedora* (Giordano), *Faust-Szenen* (Schumann), *Het sluwe vosje* (Janáček) en *Die Zauberflöte* (Mozart, De Nationale Opera)
- optredens met o.a. Yannick Nézet-Séguin, Klaus Mäkelä, Sir Mark Elder, Markus Stenz en Iván Fischer
- radio- en tv-uitzendingen, Koningsdagconcert, Podium Klassiek en Nationale Herdenking MH17

Radio Filharmonisch Orkest

- opgericht in 1945 door Albert van Raalte
 - treedt vooral op in de omroepseries NTR ZaterdagMatinee en AVROTROS Vrijdagconcert
 - chef-dirigent sinds 2019: Karina Canellakis
 - haar voorgangers o.a. Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Hans Vonk, Edo de Waart, Jaap van Zweden en Markus Stenz
 - vaste gastdirigent sinds 2023: Stéphane Denève
- radiofilharmonischorkest.nl**

Groot Omroepkoor | dirigent **Benjamin Goodson**

- zingt koorpartijen in opera's, oratoria en cantates in de concertseries van de Nederlandse Publieke Omroep, en a cappella
 - werkt samen met het Radio Filharmonisch Orkest en Koninklijk Concertgebouworkest
 - eerste officiële chef-dirigent Kenneth Montgomery
 - chef-dirigent sinds 2020 is de Brit Benjamin Goodson, die veel samenwerkt met Sir James MacMillan, SWR Vokalensemble, BBC Singers en Rundfunkchor Berlin
 - opgericht in 1945
- grootomroepkoor.nl**

Méér Britse muziek

15 NOVEMBER 2025, 14.15 uur

Van Requiem tot Pastorale

Radio Filharmonisch Orkest

Andrew Manze dirigent

Johan Dalene viool

Elisabeth Hetherington sopraan

Britten Sinfonia da requiem

Adès Concentric paths

Vaughan Williams Derde symfonie 'Pastorale'

Andrew Manze heeft naam in de oude én in de Britse muziek. Een boeiend overzicht van drie generaties Brits componeren.

Aangrijpend 'feestwerk' van Britten

Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog ontving Benjamin Britten de eervolle uitnodiging om ter gelegenheid van de viering van het 2600-jarig bestaan van het Japanse keizerrijk een symfonie te schrijven. Dat hij het vervolgens presteerde om de opdracht te honoreren met een dramatisch *Sinfonia da requiem* hebben de Japanners hem nooit vergeven.

Johan Dalene en Elisabeth Hetherington

Thomas Adès daagt in zijn melodieuze, eigentijdse werk het publiek uit en stelt het tóch op zijn gemak. Johan Dalene (*2000) keert terug in de Matinee met Adès' vioolconcert *Concentric paths* dat bijna twintig jaar geleden in première ging.

Aan de symfonieën van Ralph Vaughan Williams is altijd wel 'een steekje los' – in die zin dat de componist zich nooit conformeert aan het gangbare beeld dat we associëren met 'de symfonie'. Ook met zijn *Derde* is dat het geval. In de slotmaten horen we de eenzame sopraan van Elisabeth Hetherington in een lied zonder woorden: een verstilde *Pastorale* waarin de componist de gruwelijke herinneringen aan de Eerste Wereldoorlog van zich af zingt.

HELP MEE
EN WAARBORG HET
UNIEKE KARAKTER EN
DE HOGE KWALITEIT
VAN ONZE MATINEE

Uw steun is harder nodig dan ooit!
Word Vriend of Genoot. Of overweeg
de Stichting Vrienden van de Matinee
op te nemen in uw testament.

vriendenvandematinee.nl

Vrienden
van de Matinee

Volgende concerten

18 OKTOBER 2025, 14.15 uur

Muziek voor Queen Mary

Early Opera Company
Christian Curnyn dirigent
Samuel West spreker
Anna Dennis sopraan
Samuel Boden tenor
Nick Pritchard tenor
Michael Mofidian bas-bariton

Lanier No more shall meads
Locke Music for viols
Huygens Lieder en
Purcell Come ye sons of Art
Purcell Celebrate this Festival
Purcell Funeral music for Queen Mary

Mary Stuart x Willem van Oranje: de Early Opera Company viert de oude banden tussen Nederland en Engeland.

1 NOVEMBER 2025, 14.15 uur

La valse en andere dromen

Radio Filharmonisch Orkest
Bar Avni dirigent
Isata Kanneh-Mason piano

Rachmaninov Derde pianoconcert
Prokofjev Rêves
Huang The butterfly exchange (opdrachtwerk Theater und Philharmonie Essen, China National Centre for the Performing Arts en NTR ZaterdagMatinee, Nederlandse première)
Ravel La valse

De jonge pianist Isata Kanneh-Mason en de jonge dirigent Bar Avni brengen een spannend concert op de grens van het mogelijke en het onmogelijke, tussen droom en werkelijkheid.

Colofon

UITGAVE NTR Klassiek
TEKST, REDACTIE, OPMAAK
Onno Schoonderwoerd
FOTOGRAFIE Andrej Grilc, Eduardus Lee, Thomas Leonard, Nikolaj Lund, Sandra Then, Dasha Vinogradova, NN
ART DIRECTION Norbert Croonenberg
DRUK Ten Herkel Grafisch Compleet

© 2025 NTR ZaterdagMatinee, Hilversum

Programmering en productie NTR ZaterdagMatinee

ARTISTIEK PROGRAMMEUR Frank Veenstra
CASTING CONSULTANT Christian Carlstedt
PRESENTATIE NTR ZATERDAGMATINEE, NPO
KLASSIEK Hans Haffmans
PRODUCTIE Dominique Slegers, Anita Wijnen
MARKETING & COMMUNICATIE Jorieke de Fretes, Renske Homans, Mary Fan Zandkamp
RADIOREDACTIE Myrthe van Dijk
HOOFDREDACTIE NTR KLASSIEK Makira Mual
EINDREDACTIE NTR KLASSIEK Jane van Laar
FINANCIËLE ADMINISTRATIE NTR & Stichting Omroep Muziek